

Sygn. akt I C 469/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2023 r.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Halina Maliszewska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Joanna Doros

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2023 r. w Kwidzynie

na rozprawie

sprawy z powództwa P. K.

przeciwko (...) w G.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty z dnia 16 marca 2001 r. wydany przez Sąd Rejonowy dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie w postępowaniu nakazowym w sprawie I Nc 13462/00 zaopatrzony w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie z dnia 15 października 2001 r. w części obejmującej odsetki ustawowe za okres od dnia 31 grudnia 2002 r. do dnia 1 stycznia 2004 r. i od dnia 6 lutego 2008 r. do dnia 1 stycznia 2009 r.;
2. w pozostałej części oddała powództwo;
3. odstępuje od obciążenia powoda kosztami procesu w zakresie oddalonego powództwa;
4. odstępuje od obciążenia pozwanego kosztami sądowymi w zakresie uwzględnionego powództwa.

Sędzia Halina Maliszewska

Sygn. akt I C 469/22

UZASADNIENIE

Powód P. K. wniósł pozew przeciwko (...) w G. o pozbawienie w całości wykonalności nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym przez Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia I Wydział Cywilny z dnia 16 marca 2001 r., sygn. akt I Nc 13462/00 zaopatrzony w klauzulę wykonalności z dnia 15 października 2001 r.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że wierzytelność stwierdzona powyższym nakazem zapłaty uległa przedawnieniu z uwagi na upływ 21 lat od dnia wydania nakazu.

Pozwany (...) w G. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od pozwanego na jego rzecz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany zaprzeczył, aby jego roszczenie stwierdzone przedmiotowym nakazem uległo przedawnieniu. Wskazał, iż w niniejszej sprawie będzie miał zastosowanie 10 – letni termin przedawnienia wynikający z art. 125 k.c. w uprzednim brzmieniu co do należności głównej, zaś co do odsetek termin 3 – letni.

Pozwany wskazał, iż bieg terminu przedawnienia roszczenia stwierdzonego spornym nakazem zapłaty został przerwany przez:

- wydanie postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności na rzecz poprzedniego wierzyciela w dniu 15 października 2001 r.
- skierowanie przez poprzedniego wierzyciela wniosku o wszczęcie i przeprowadzenie egzekucji w 2001 r. oraz wszczęcie postępowania egzekucyjnego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w P. M. R., sygn. akt Km 1160/01, następnie umorzonego z uwagi na bezskuteczność egzekucji;
- skierowanie przez poprzedniego wierzyciela wniosku o wszczęcie i przeprowadzenie egzekucji w 2007 r. oraz wszczęcie postępowania egzekucyjnego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla (...) w W. J. B., sygn. akt Km 11930/07, następnie umorzonego z uwagi na bezskuteczność egzekucji;
- skierowanie przez poprzedniego wierzyciela wniosku o wszczęcie i przeprowadzenie egzekucji w 2012 r. oraz wszczęcie postępowania egzekucyjnego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla (...) w W. J. B., sygn. akt Km 196380/12, następnie umorzonego z uwagi na bezskuteczność egzekucji;
- skierowanie przez poprzedniego wierzyciela wniosku o wszczęcie i przeprowadzenie egzekucji w 2015 r. oraz wszczęcie postępowania egzekucyjnego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla (...) w W. J. B., sygn. akt Km 20425/15, następnie umorzonego z uwagi na bezskuteczność egzekucji;
- skierowanie przez wierzyciela wniosku o wszczęcie i przeprowadzenie egzekucji w 2020 r. oraz wszczęcie postępowania egzekucyjnego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ł. M. A., sygn. akt Km 181/20, następnie umorzonego z uwagi na bezskuteczność egzekucji;
- skierowanie przez wierzyciela wniosku o wszczęcie i przeprowadzenie egzekucji w 2022 r. oraz wszczęcie postępowania egzekucyjnego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w K. M. P., sygn. akt Km 1095/22.

W zakresie odsetek pozwany wskazał, iż przedawnienie roszczenia dotyczy kolejnych powstałych odsetek (od najdawniej wymagalnych), a nie wszystkich należnych wierzycielowi. Podniósł także, że powód w momencie uznania, iż dochodzone przez wierzyciela odsetki naliczone od przedmiotowego tytułu wykonawczego uległy przedawnieniu winien w oparciu o art. 825 § 1 pkt 1¹ k.p.c. zażądać od Komornika Sądowego prowadzącego postępowanie egzekucyjne w sprawie o sygn. akt Km 1095/22 umorzenia postępowania w części przedawnionych odsetek, czego powód nie uczynił. W ocenie pozwanego złożenie pozwu w sprawie, która mogła zostać uregulowana poza sądownie było bezprzedmiotowe.

Powód na rozprawie w dniu 10 listopada 2022 r. wniósł o nieobciążanie go kosztami postępowania w razie cofnięcia pozwu bądź oddalenia powództwa, wnioszek swój uzasadniając ciężką sytuacją zdrowotną i materialno – finansową.

Sąd ustalił, co następuje:

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie w dniu 16 marca 2001 r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, w sprawie o sygn. akt I Nc 13462/00, którym orzekł, że pozwany P. K. (będący powodem w niniejszej sprawie) w ciągu tygodnia od doręczenia przedmiotowego nakazu powinien zapłacić powodowi (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 950,31 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 13 czerwca 2000 r. do dnia zapłaty, wynagrodzeniem adwokackim 303 zł i kosztami sądowymi 19,10 zł albo wnieść do Sądu w tymże terminie zarzuty.

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie postanowieniem z dnia 15 października 2001 r. ww. nakazowi zapłaty nadał klauzulę wykonalności.

W wyniku zawartej w dniu 19 maja 2017 r. umowy przelewu w ramach procesu sekurytyzacji pozwany (...) z siedzibą w G. nabył od (...) S.A. z siedzibą w W. (następcy prawnego wierzyciela pierwotnego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.) między innymi wierzytelność przeciwko powodowi P. K., stwierdzoną nakazem zapłaty wydanym przez Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w sprawie o sygn. akt I Nc 13462/00.

(**dowód** : kopia tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty zaopatrzonego w klauzulę wykonalności k. 21 akt i k. 1 akt Km 1095/22, umowa przelewu wierzytelności k. 12-15v akt Km 1095/22)

Postępowania egzekucyjne w oparciu o wyżej wskazany tytuł wykonawczy prowadzili następujący komornicy:

- Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w P. M. R. w sprawie o sygn. akt Km 1160/01 na wniosek wierzyciela pierwotnego, które zostało umorzone z uwagi na bezskuteczność egzekucji w dniu 31 grudnia 2002 r.. Nie ustalono daty wszczęcia egzekucji.
- Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla (...) w W. J. B. na wniosek wierzyciela pierwotnego w sprawie o sygn. akt Km 11930/07, Km 196380/12 oraz Km 20425/15, które były kolejno umarzone z uwagi na bezskuteczność egzekucji w dniach 06 lutego 2008 r., 14 czerwca 2013 r. i 27 października 2017 r..
- Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Ł. M. A. na wniosek pozwanego B. (...) w G. z dnia 21 lutego 2020 r. , wszczął postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 181/20. W toku tego postępowania została wyegzekwowana od powoda kwota 227,28 zł na poczet kosztów postępowania wskazanych w tytule wykonawczym. Postanowieniem z dnia 5 lutego 2021 r. postępowanie zostało umorzone wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. Postanowienie to uprawomocniło się w dniu 23 lutego 2021 r.
- Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w K. M. P., na wniosek pozwanego B. (...) w G. z dnia 6 maja 2022 r., wszczął postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 1095/22. Egzekucja jest w toku.

Pozwany wierzyciel wniósł o wyegzekwowanie całej należności głównej wynikającej z tytułu wykonawczego zgodnie z jego treścią, odsetek od należności głównej, co do których organ egzekucyjny nie stwierdzi przedawnienia po weryfikacji dokonanej na podstawie art. 804 § 2 k.p.c., kosztów postępowania egzekucyjnego, w tym kosztów zastępstwa radcy prawnego w postępowaniu egzekucyjnym według norm przepisanych oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego zasądzonych ww. tytule wykonawczym zgodnie z jego treścią.

(**dowód:** pismo komornika Sądowego M. R. k. 64 akt, akta sprawy Km 1095/22 (tytuł wykonawczy k. 1 akt Km, odpis postanowienia o umorzeniu postępowania wobec bezskutecznej egzekucji na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. w sprawie Km 20425/15 k. 16 akt, odpis postanowienia o umorzeniu postępowania wobec bezskutecznej egzekucji na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. w sprawie Km 196380/12 k. 17 akt), akta sprawy Km 181/20 (odpis postanowienia o umorzeniu postępowania wobec bezskutecznej egzekucji na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. w sprawie Km 20425/15 k. 5-6 akt), akta sprawy Km 181/20 (wniosek o wszczęcie egzekucji k. 1-17 akt, zawiadomienie o wszczęciu postępowania egzekucyjnego k. 20 akt, postanowienie o umorzeniu postępowania k. 79 – 80 akt), akta sprawy Km 1095/22 (wniosek o wszczęcie i przeprowadzenie postępowania egzekucyjnego w trybie art. 804² k.p.c. z załącznikami k. 2-3 i 23 akt, zawiadomienie o wszczęciu postępowania egzekucyjnego o zapłatę należności k. 24 akt))

W dniu 21 lipca 2022 r. powód wniósł skargę na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w K. M. P. polegającą na wszczęciu postępowania w celu egzekucji przedawnionego roszczenia.

Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Kwidzynie postanowieniem z dnia 18 sierpnia 2022 r., w sprawie I Co 1485/22 odrzucił spóźnioną skargę na czynności komornika. Postanowienie to uprawomocniło się w dniu 28 września 2022 r.

(**dowód:** odpis skargi na czynności komornika z załącznikami k. 33-36 akt, odpis prawomocnego postanowienia w sprawie I Co 1485/22 k. 48 akt)

Pismem z dnia 21 listopada 2022 r. powód P. K. wystąpił do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w K. M. P. z wnioskiem o umorzenie odsetek które uległy przedawnieniu. Komornik nie wydał żadnego orzeczenia w tej kwestii informując, że egzekucja została wszczęta jedynie co do odsetek za okres od 1 stycznia 2009 r.

(**dowód:** pismo Komornika M. P. k. 72 akt)

Powód P. K. ma 53 lata. W dniu 03 sierpnia 2022 r. został zwolniony z Zakładu Karnego w K.. Karę pozbawienia wolności odbywał od 19 lutego 2007 r. Aktualnie zamieszkuje z matką, prowadząc odrębne gospodarstwo domowe. Nie posiada żadnego majątku. Z dniem 04 sierpnia 2022 r. został uznany za osobę bezrobotną bez prawa do zasiłku. Choruje na cukrzycę typu 2 z powikłaniami w zakresie krążenia obwodowego. U powoda rozpoznano nadto zakrzepicę naczyń kończyn dolnych, nadciśnienie tętnicze, hipercholesterolemię oraz zespół (...). Powikłaniami cukrzycy są polineuropatia czuciowo – ruchowa, stopa cukrzycowa lewa, silne dolegliwości bólowe kończyn dolnych, zawroty głowy oraz zachwiania równowagi. Powód jest pod opieką poradni diabetologicznej, neurologicznej, chirurgicznej i kardiologicznej. Od 2004 roku posiada umiarkowany stopień niepełnosprawności o charakterze trwałym. Prezydent Miasta P. decyzją z dnia 5 września 2022 r. przyznał powodowi zasiłek stały w kwocie 719,00 zł miesięcznie, który to zasiłek stanowi jedyny dochód powoda.

(**dowód:** wydruki z bazy NOE-SAD k. 4-5 akt, decyzja z dnia 04.08.2022 r. k. 10, 27 akt, oświadczenie o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania k. 14-15v v akt, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k. 29, 48 akt, decyzja z dnia 5 września 2022 r. k. 49 akt, dokumentacja medyczna k. 51-54 akt, wyjaśnienia informacyjne powoda P. K. k. 55-55 v akt)

Sąd zważył, co następuje:

Okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia sprawy Sąd ustalił na podstawie dokumentów przedłożonych przez strony oraz znajdujących się w aktach sprawy sądowej oraz aktach postępowań egzekucyjnych w sprawach Km 181/20 (prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ł. M. A.) i Km 1095/22 (prowadzonych przez komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w K. M. P.), których nie kwestionowano, zatem brak było podstaw, aby odmówić im wiarygodności. Nadmienić należy, że Sądowi nie udało się uzyskać akt postępowań egzekucyjnych w sprawie Km 1160/01 prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w P. M. R., albowiem akta te po okresie archiwizacji zostały zniszczone ani akt postępowań egzekucyjnych w sprawach Km 11930/07, Km 196380/12 i Km 20425/15 prowadzonych przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla (...) w W. J. B., ponieważ akta te uległy zniszczeniu w wyniku pożarku w archiwum Komornika w dniu 13 kwietnia 2019 r.

Okoliczności dotyczące sytuacji majątkowej i osobistej powoda wskazane przez niego w przesłuchaniu informacyjnym na rozprawie z dnia 10 listopada 2022 r. nie były kwestionowane przez pozwanego, zatem Sąd uznał je za bezsporne.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd uznał roszczenie powoda w niewielkiej części za uzasadnione.

Stosownie do art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane.

Do zdarzeń powodujących wygaśnięcie zobowiązania w piśmiennictwie i orzecznictwie wymienia się m.in. przedawnienie, wykonanie zobowiązania, świadczenie w miejsce wypełnienia (datio in solutum), potrącenie, dobrowolne zwolnienie z długu, odnowienie, itp. (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 15 listopada 1996 r., sygn. akt II CKN 7/96, opubl. OSNC 1997/4/39).

Powód wnosząc pozew podniósł zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego w postępowaniu egzekucyjnym na podstawie prawomocnego nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym, sygn. akt I Nc 13462/00 wydanego przez Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia I Wydział Cywilny w dniu 16 marca 2001 r., zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 15 października 2001 r.

Zgodnie z art. 125 k.c. roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą przed sądem albo przed sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd, przedawnia się z upływem sześciu lat. Jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenie okresowe należne w przyszłości przedawnia się z upływem trzech lat.

Podkreślić należy, iż art. 125 k.c. został zmieniony na podstawie art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 8 czerwca 2018 r.). Zmiany te weszły w życie począwszy od dnia 9 lipca 2018 r. i polegały na skróceniu dotychczasowego 10-letniego terminu przedawnienia do lat 6 zgodnie z nowym brzmieniem art. 125 k.c.

Sąd miał na uwadze również przepisy intertemporalne zawarte w ustawie z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 8 czerwca 2018 r.).

Przepis art. 5 w/w ustawy stanowi:

- Art. 5. 1. Do roszczeń powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i w tym dniu jeszcze nieprzedawnionych stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Jeżeli zgodnie z ustawą zmienianą w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, termin przedawnienia jest krótszy niż według przepisów dotychczasowych, bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Jeżeli jednak przedawnienie, którego bieg terminu rozpoczął się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nastąpiłoby przy uwzględnieniu dotychczasowego terminu przedawnienia wcześniej, to przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu.

3. Do przysługujących konsumentowi roszczeń powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i w tym dniu jeszcze nieprzedawnionych, których terminy przedawnienia są określone w art. 118 i art. 125 § 1 ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

4. Roszczenia przedawnione przysługujące przeciwko konsumentowi, co do których do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie podniesiono zarzutu przedawnienia, podlegają z tym dniem skutkom przedawnienia określonym w ustawie zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Przepis art. 125 k.c. wprowadza zasadę unifikacji z mocy prawa terminów przedawnienia roszczeń stwierdzonych prawomocnym orzeczeniem organów wskazanych w komentowanym przepisie lub ugodą przed nimi zawartą. Ustanawia on sześcioletni termin przedawnienia takich roszczeń, niezależnie od tego, jaki termin przedawnienia był przewidziany przez właściwe przepisy dla roszczenia danego rodzaju. W przypadku więc terminów przedawnienia krótszych niż lat dziesięć, przerwanie biegu terminu przedawnienia przez wytoczenie sprawy przed sądem lub innym właściwym organem ma (w razie wygrania postępowania przez wierzyciela) nie tylko taki skutek, że przedawnienie biegnie na nowo dopiero po zakończeniu postępowania, ale także ten, że nowy termin przedawnienia (rozpoczynający się od zakończenia postępowania) staje się terminem sześcioletnim.

W niniejszej sprawie z uwagi na art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 8 czerwca 2018 r.), należało zbadać czy roszczenie główne wynikające ze spornego tytułu wykonawczego było przedawnione w dniu 9 lipca 2018 r. przy zastosowaniu dotychczasowego 10 - letniego terminu przedawnienia wynikającego z art. 125 k.c. w brzmieniu obowiązującym do dnia 8 lipca 2018 r. W

zakresie bowiem odsetek ustawowych należnych za przyszłe okresy termin przedawnienia w obu reżimach prawnych nie zmienił się i wynosił 3 lata.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd ustalił, że chybiony okazał się podniesiony przez powoda zarzut przedawnienia roszczenia głównego, albowiem na skutek zasądzenia roszczenia na rzecz poprzednika prawnego pozwanego prawomocnym nakazem zapłaty termin jego przedawnienia wynosił 10 lat od zakończenia postępowania.

Sporny nakaz zapłaty został wydany w dniu 16 marca 2001 r.

Zgodnie zaś z art. 123 k.c. bieg przedawnienia przerywa się:

- 1) przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia;
- 2) przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje;
- 3) przez wszczęcie mediacji.

Stosownie do treści art. 124 k.c. po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo, przy czym w razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone.

W niniejszej sprawie zatem doszło do przerwania biegu terminu przedawnienia – już po uprawomocnieniu się nakazu zapłaty – poprzez złożenie przez poprzednika prawnego powoda (wierzyciela pierwotnego) wniosku o nadanie klauzuli wykonalności przedmiotowemu nakazowi zapłaty, który to wniosek został uwzględniony w dniu 15 października 2001 r. Sąd orzekający podziela bowiem pogląd wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2011 r. (sygn..akt IV CSK 156/11, opubl. Lex) – oraz powołane w jego uzasadnieniu orzecznictwo, iż wniosek o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu na podstawie art. 788 k.p.c. przerywa bieg terminu przedawnienia.

Następnymi czynnościami przerywającymi bieg 10 – letniego terminu przedawnienia były:

- wszczęcie w 2001 r. postępowania egzekucyjnego pod sygn. akt Km 1160/01, umorzonego w dniu 31 grudnia 2002 r.
- wszczęcie w 2007 r. postępowania egzekucyjnego pod sygn. akt Km 11930/07, umorzonego w dniu 06 lutego 2008 r.
- wszczęcie w 2012 r. postępowania egzekucyjnego pod sygn. akt Km 196380/12, umorzonego w dniu 14 czerwca 2013 r.
- wszczęcie w 2015 r. postępowania egzekucyjnego pod sygn. akt Km 20425/15, umorzonego w dniu 27 października 2017 r.
- skierowanie przez pozwanego w dniu 21 lutego 2020 r. wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego i przeprowadzenie go pod sygn. akt Km 181/20, umorzonego w dniu 05 lutego 2021 r.
- skierowanie przez pozwanego w dniu 06 maja 2022 r. wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego i przeprowadzenie go pod sygn. akt Km 1095/22, trwającego do chwili obecnej.

Nadmienić należy, że Sąd nie dysponował aktami pierwszych czterech postępowań egzekucyjnych, w związku z czym nie miał możliwości ustalenia dokładnych dat złożenia wniosków egzekucyjnych w tych sprawach i ustalenia dokładnych dat które spowodowały przerwę biegu przedawnienia. Natomiast daty umorzenia egzekucji Sąd ustalił

na podstawie adnotacji o wynikach egzekucji, naniesionych przez komorników na oryginale tytułu wykonawczego. Porównanie dat umorzenia postępowań egzekucyjnych z sygnaturami akt komorniczych prowadzi do wniosku, że pomiędzy prawomocnym zakończeniem a wszczęciem kolejnych powyżej wymienionych postępowań nie upłynął termin 10 (ani 6) lat, zatem nie doszło do przedawnienia roszczenia głównego.

W tym miejscu podkreślić należy, iż prawidłowa wykładnia art. 125 k.c. prowadzi do przyjęcia różnych terminów przedawnienia roszczeń odsetkowych z uwagi na zdanie ostatnie tego przepisu. Stosownie do jego treści roszczenie o świadczenia okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu. Oznacza to, iż określony w art. 125 § 1 k.c. dziesięcioletni termin przedawnienia (uprzednio, a obecnie sześćioletni termin przedawnienia) ma zastosowanie do stwierdzonych wyrokiem roszczeń o odsetki za opóźnienie wymagalnych w chwili uprawomocnienia się wyroku, natomiast trzyletni termin przedawnienia stosuje się do stwierdzonych wyrokiem roszczeń o odsetki za opóźnienie należnych i wymagalnych po dniu uprawomocnienia się wyroku (tak też Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 15 stycznia 2014 r., sygn. akt I CSK 197/13, opubl. Lex nr 1438401).

Uwzględniając powyższe Sąd uznał za uzasadniony zarzut przedawnienia co do roszczenia odsetkowego wynikającego ze spornego tytułu wykonawczego za okresy od 31 grudnia 2002 r. do 01 stycznia 2004 r. oraz od 06 lutego 2008 r. do 01 stycznia 2009 r.

Data początkowa pierwszego okresu jest datą umorzenia postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 1160/01, zaś data końcowa to trzy lata wstecz licząc od najwcześniejszej możliwej daty złożenia wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 11930/07, tj. 01 stycznia 2007 r. Złożenie tego wniosku przerwało bieg terminu przedawnienia za okres trzech lat wstecz w zakresie roszczenia odsetkowego, tj. od dnia 01 stycznia 2004 r.

Odnośnie kolejnego okresu w zakresie którego uwzględniono powództwo, to data początkowa jest datą wydania postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 11930/07, zaś data końcowa to trzy lata wstecz licząc od najwcześniejszej możliwej daty złożenia wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 196380/12, tj. 01 stycznia 2012 r. Złożenie tego wniosku przerwało bieg terminu przedawnienia za okres trzech lat wstecz w zakresie roszczenia odsetkowego, tj. od dnia 01 stycznia 2009 r.

Nadmienić należy, że żadna ze stron niniejszego procesu wbrew swojemu obowiązkowi wynikającemu z art. 6 k.c. nie przedstawiła dowodów pozwalających na ustalenie innych, wcześniejszych bądź późniejszych dat przedawnienia roszczenia odsetkowego, w związku z czym Sąd orzekł na podstawie materiału dowodowego, którym dysponował.

W tym stanie rzeczy powództwo podlegało uwzględnieniu na podstawie art. 840 § 1 k.p.c. w zw. z art. 125 k.c. jak w pkt 1 wyroku. W pozostałej części powództwo podlegało oddaleniu na podstawie art. 840 § 1 k.p.c. w związku z powyżej wskazanymi przepisami prawa materialnego jako niezasadne.

informacje o jednostce

orzeczenia sądów

orzeczenia administracji

tezy z piśmiennictwa

komentarze

monografie

wzory i zestawienia

O kosztach procesu wobec obu stron Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 102 k.p.c.

Stosownie do dyspozycji tego przepisu w przypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Przepis ten urzeczywistnia zasadę słuszności i jako taki stanowi wyjątek od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Podkreślić należy, iż przepis ten nie konkretyzuje pojęcia „wypadków szczególnie uzasadnionych”, toteż ich kwalifikacja należy do Sądu, który – uwzględniając całokształt okoliczności konkretnej sprawy – powinien kierować się własnym poczuciem sprawiedliwości. Do kręgu okoliczności branych pod uwagę przez sąd przy ocenie przesłanek z art. 102 k.p.c. należą zarówno fakty związane z samym przebiegiem procesu, jak i będące „na zewnątrz” procesu, zwłaszcza dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony. Okoliczności te powinny być oceniane przede wszystkim z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego.

Uwzględniając sytuację życiową powoda oraz całokształt okoliczności faktycznych przedmiotowej sprawy należało o kosztach procesu rozstrzygnąć na podstawie przepisu art. 102 k.p.c. W ocenie Sądu sytuacja życiowa powoda dawała bowiem dostateczne podstawy do uznania, iż jest to „szczególnie uzasadniony przypadek” w rozumieniu tego przepisu i nie należy go dodatkowo obciążać tymi kosztami.

Powód przez okres ponad 15 lat był pozbawiony wolności i stosunkowo niedawno opuścił zakład karny. Nie posiada żadnego majątku i jest osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku. Posiada szereg dolegliwości natury zdrowotnej, w związku z którymi jest pod opieką poradni diabetologicznej, neurologicznej, chirurgicznej i kardiologicznej. Od 2004 roku posiada umiarkowany stopień niepełnosprawności o charakterze trwałym, co stanowi dla niego ograniczenie w podejmowaniu zatrudnienia, ponieważ zgodnie z treścią orzeczenia o stopniu niepełnosprawności ewentualne stanowisko pracy musiałoby być przystosowane do jego potrzeb i możliwości psychofizycznych. Powód utrzymuje się jedynie z zasiłku stałego z pomocy społecznej w kwocie 719,00 zł miesięcznie, co w dzisiejszej sytuacji znacznej inflacji bez wątpienia świadczy o trudnościach w zaspokojeniu bieżących potrzeb. Tym samym zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu znacznie obciążałoby jego skromny budżet domowy i byłoby ponad jego możliwości finansowe.

Za tym, iż sytuacja finansowa powoda jest trudna przemawia również fakt, iż przeciwko powodowi z wniosku pozwanego oraz wierzyciela pierwotnego prowadzonych było od 2001 r. aż sześć postępowań egzekucyjnych, które każdorazowo były umarzane z uwagi na ich bezskuteczność (niewyegzekwowanie żadnej kwoty). Również w toku aktualnie toczącego się postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 1095/22 nie ujawniono żadnych składników majątkowych powoda. Wykonane przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w K. M. P. zapytania do systemu (...) o rachunki bankowe dłużnika dały odpowiedź negatywną co do wszystkich banków. Mając na uwadze powyższe okoliczności oraz kierując się poczuciem sprawiedliwości Sąd odstąpił od obciążenia powoda kosztami procesu, o czym orzeczono w punkcie 3.

Sąd odstąpił również od obciążenia kosztami sądowymi pozwanego w części dotyczącej uwzględnionego powództwa. Sąd miał na uwadze fakt, że pozwany faktycznie nie dał powodu do wytoczenia powództwa. We wniosku egzekucyjnym z dnia 6 maja 2022 r. skierowanym do Komornika Sądowego M. P. pozwany wnosił o egzekucję nie przedawnionych odsetek po weryfikacji przez Komornika w trybie art. 804 § 2 k.p.c. Z wyjaśnień Komornika wynika, że dokonał tej weryfikacji uznając za przedawnione odsetki za okres do 31 grudnia 2008 r. Nie znalazło to jednak odzwierciedlenia w formie jakiegokolwiek orzeczenia. Dodatkowo pismem z dnia 21 listopada 2022 r. powód P. K. wniósł o umorzenie odsetek które uległy przedawnieniu. Komornik mimo to nie wydał żadnego postanowienia o umorzeniu informując, że egzekucja została wszczęta jedynie co do odsetek za okres od 1 stycznia 2009 r. Z uwagi na to, że takie pisma i informacje Komornika nie wywierają żadnych skutków prawnych zasadne było żądanie powoda wydania przez Sąd orzeczenia w tej kwestii.

Sędzia Halina Maliszewska